

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:19
מוצאי שבת.....8:50
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיהו י"ד-ט"ו
בבלי.....יומא ו'
ירושלמי.....כתובות ל"א
תוספתא.....נגעים ט'
רמב"ם.....מאכלות אסורות א'

שעה 10, גליון 30 (405)

פרשת תזריע מצורע, ה' איר, אבות פרק ב', כ' לעומר, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערצייילט

א קונץ איז אויפצוהייבן

אין די צייטן פון רבי'ן איז געווען א מענטש וואס האט זיך באניצט מיט קבלה מעשיות; דער הייליגער אריז"ל איז זייער שארף אז מען זאל נישט עוסק זיין אין דעם, ווייל מיר זענען אלע טמאי מתיים, מיר האבן נישט היינטיגע צייטן די אפר פרה אדומה, ממילא טאר מען זיך נישט באניצן מיט דעם, ווייל מען לייגט זיך אריין אין א סכנה (ע"ו בספר שגרי קדושה לרבי חיים ויטאל זצ"ל, חלק ג' שער ו'). למעשה איז געווען א מענטש וואס האט זיך יא באניצט מיט דעם, ווען חסידים האבן דאס דערצייילט פאר זייער רבי, האט יענער רבי געזאגט מען זאל אים מאכן א 'משכנתא', מען זאל אים ארום נעמען מיט א קלייד און אים שלאגן וכו', די חסידים האבן געפאלגט זייער רבי און דער איד איז ממש אראפגעפאלן אין א שרעקליכע עצבות, מאיגרא רמא לבידא עמיקתא, און ער איז ממש נישט געווען ביי זיך, די משפחה האבן נישט געוואוסט וואס צו

א נוארט אויף די פרישה

בדד ישב מחוץ למחנה מושבו. א מצרע דארף זיצן אינדרויסן פון די מחנה אליין און אפגעזונדערט פון מענטשן.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) אז אויב א מענטש וויל האבן שלום, ער וויל לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן, מיט זיין משפחה, און מיט זיך אליין, דאן דארף ער האבן יראת שמים, ער דארף וויסן און געדענקן שטענדיג אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט. איינמאל מען נעמט זיך דאס אריין אין קאפ דאן קריגט מען זיך שוין נישט מיט קיינעם, ווייל מען ווייסט אז קיינער איז גארנישט שולדיג, אלעס האט נאר דער אייבערשטער געפירט צום גוטן.

דער מצרע איז דאך געווארן קרעציג ווייל ער האט גערעדט לשון הרע, ער האט געמאכט מחלוקת צווישן מענטשן, און דאס איז געקומען ווייל ער האט פארגעסן פונעם אייבערשטן, ער האט נישט געדענקט אז נאר דער אייבערשטער פירט אלעס, און דערפאר איז זיין תיקון אז ער זאל ארויס גיין פון די מחנה, ער זאל זיצן אפגעזונדערט פון מענטשן, ער קען צו קיינעם נישט רעדן, ער קען נישט פירן קיין מחלוקת, נאר איין זאך קען ער טוהן, ער קען זיך איבערטראכטן און זען אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט און נאר צו אים קען מען רעדן.

דערפאר זאגט דער פסוק, בדד ישב מחוץ למחנה מושבו. א מצרע דארף גיין זיצן אינדרויסן אליין. פאר אן ערליכער איד וואלט דאס געווען זייער א גוטע זאך, ער וואלט זיך מחז' געווען צו האבן אביסל רואיגקייט אליין, ער וואלט אויסגענוצט די צייט זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן, אים אויסגיין זיין גאנצע הארץ. אבער דער מצרע, וואס האט דאך נישט גענוצט זיין מויל אויפ'ן ריכטיגן וועג, אנשטאט צו רעדן דיבורי אמונה, רעדן צו יעדן נאר פונעם אייבערשטן, האט ער געבען גערעדט לשון הרע און געפירט מחלוקת, פאר אים איז דאס זייער א הארבע שטראף, ער זיצט דארט אינדרויסן אליין און האט נישט פאר וועמען זיך אויסצורעדן.

ווען א מענטש פאלט אריין אין דעם מצב, ער שפירט אז ער האט נישט צו וועמען צו רעדן, דאן איז זיין עצה "זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו, והוא אל הפהון", ער זאל גיין צום כהן, וואס דאס איז דער צדיק, וואס ער וועט אים דערלייכטן די אויגן, ער וועט אים ווייזן דעם ריכטיגן וועג צו נוצן דעם מויל ווי עס דארף צו זיין, נאר צו תורה און תפלה, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, און אזוי וועט ער ווערן אויסגעהיילט.

דאן ווען דער מצרע וועט ארויסגיין אליין, וועט ער אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, און אזוי וועט ער באקומען יראת שמים, ער וועט אמת'דיג תשובה טון, און ער וועט שוין אויפהערן צו רעדן לשון הרע און פירן מחלוקת, ער וועט ווערן אויסגעהיילט פון אלע זיינע צרות און פראבלעם, און ס'וועט אים שוין זיין נאר גוט ברוחניות ויבגש'מיות.

(תוך הנחל תזריע מצרע תשס"א)

א גוט ווארט

פ'רעגן: "ווי אזוי קען מען זאגן א מענטש האט א בחירה, עס איז דא צייטן וואס עס איז נישט מעגליך אויפצוהערן טון וואס מען האט זיך צוגעוואוינט צו טון?" האט אים דער רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קס): "עס איז נישט אזוי, אפילו ווען עס זעט אויס אז מען קען נישט, איז נאכאלץ דא א בחירה, אויב מען וויל - טוט מען עס, און אז מען וויל נישט - טוט מען נישט".

זאגט רבי נתן (שם): "איך האב מיר פארצייכנט וואס דער רבי האט אים געענטפערט, ווייל זייער אסאך מענטשן האבן די קשגא, זיי זענען שוין אזוי שטארק צוגעוואוינט צו טון שלעכטע מעשים, עד כדי כך אז זיי מיינען עס איז נישט מעגליך ארויסצוקריכן פון דעם, אבער באמת איז נישט אזוי, נאר יעדער מענטש האט שטענדיג א בחירה און קען אויפהערן טון שלעכטע מעשים."

(עצתו אמונה צו תשפ"א)

מיט אמונה פאלן אנוועק אלע פחדים

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת שמני, כ"ד ניסן, שנת תשפ"א לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו. אמונה איז די עצה פטור צו ווערן פון פחדים; ווי מער מען נעמט אריין אין זיך אמונה - אלץ מער גייען אנוועק די פחדים, ווייל ווען מען נעמט אריין אין זיך דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער היט מיר, דער אייבערשטער באשטימט מיר, - פאלן אנוועק אלע פחדים.

דאס האט דוד המלך געטון ווען עס איז אריבער אויף אים שווערע ביטערע צרות, מען האט אים געוואלט הרגענען; ער האט זיך באהאלטן אין היילן און אין טאלן, ער האט געזחזח'ט די אמונה, ביז ער האט אויסגעשריגן (תהלים כז, א): "ה', אורי וישעי", דער אייבערשטער איז מיין ליכטיגקייט, דער אייבערשטער איז מיין הילף, "ממי אירא", פון וועם זאל איך זיך שרעקן? איך שרעק זיך פון קיינעם נישט ווייל איך האב דעם אייבערשטן, "ה' מעוז חיי", דער אייבערשטער מאכט שטארק מיין לעבן, "ממי אפחד", פאר וועם זאל איך מורא האבן?

דאס איז די עצה פטור צו ווערן פון שרעק, חזרן איינמאל און נאכאמאל די ווערטער: "דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער היט מיר"; דאס נעמט אנוועק אלע שרעק.

געוואוינט איך איין צו זאגן די הייליגע תהילים, דורכדעם וועלן אנוועקגיין אלע פחדים, יעדע קאפיטל תהילים איז אנגעפילט מיט אמונה און בטחון. זינגט די פסוקים פון תהילים (ק"ח, ט-ו): "ה' לי", דער אייבערשטער איז מיט מיר, "לא אירא", איך האב נישט מורא פון קיינעם, "מה יעשה לי אדם", ווער קען מיר שלעכטס טון, "ה' לי בעזרי", דער אייבערשטער איז מיין העלפער, "ונאני אראה בשנאי", איך וועל זען א נקמה אין מיינע פיינט, "טוב לחסות בה' מבטח באדם", עס איז גוט זיך צו פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן ווי איידער זיך פארלאזן אויף מענטשן, "טוב לחסות בה' מבטח בנדיבים", עס איז בעסער זיך צו פארלאזן אויפ'ן אייבערשטן ווי זיך פארלאזן אויף גוטע פריינט; די אלע קאפיטלעך וועלן אריינבלאזן אין אייך שטארקייט, איר וועט נישט מורא האבן פון קיינעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה שמני תשפ"א)

טון, זיי זענען ארום געלאפן צו אלע רבנים, אבער קיינער האט נישט געקענט ארויסנעמען דעם איד פון זיין מרה שחורה, ביז זיי זענען אנגעקומען צום רבי'ן און דער רבי האט זיי געהאלפן, דער רבי האט געזאגט: "א קונץ אראפ צו ווארפן א איד? א קונץ איז אויפצוהייבן א איד", און דער רבי האט גערעדט מיט אים ביז ער איז ארויס פון זיין מרה שחורה און ער האט צוריק באקומען אלע זיינע מדרגות.

זעט מען אז דער רבי האט געוואלט מען זאל זיך אויפהייבן, נישט זיין צעבראכן און צעקלאפט, דאס קען נאר זוכה זיין ווען מען לעבט מיט אמונה, מען ווייסט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן און אז מיט תפילה קען מען אלעס באקומען.

דער זוהר הקדוש זאגט (הקדמה, ד): "יעדן טאג גייט ארויס א בת קול פון הימל וואס רופט אויס: "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא עד לא יתון הכא", ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל - ליכטיג און פון ביטער - זיס? "מאן מנכון דמחפאן בכל יומא לנהורא דנהיר?" ווער ווארט יעדן טאג עס זאל ליכטיג ווערן? דער מענטש וועט האבן א חלק לעולם הבא; ווייל ווען א מענטש איז זוכה, ער מאכט פון זיין ביטער לעבן - א זיס לעבן, פון זיין טונקלקייט - מאכט ער ליכטיג; ער ווייסט אז אין די טונקלקייט איז באהאלטן דער אייבערשטער, אין די ביטערניש איז באהאלטן דער זיסער באשעפער - דער איז א צדיק.

מכבד זיין א צווייטן

מיר שטייען יעצט אין די הייליגע ספירה טעג. אין די טעג טרויערן מיר אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פון רבי עקיבא וועלכע זענען געשטארבן אין די טעג, ווייל זיי האבן זיך נישט מכבד געווען איינער דעם צווייטן, און נישט געלעבט בשלום איינער מיטן צווייטן.

דערביבער איז יעצט די ריכטיגע צייט אז מיר זאל פרובירן זיך צו פארבעסערן טאקע אין דעם הינזיכט, אז מיר זאלן יא מכבד זיין א צווייטן, אז מיר זאלן לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

די סיבה וואס מאכט אז מען זאל נישט מכבד זיין א צווייטן איז ווייל מען האט נישט קיין ריינע אמונה. ווען א איד האט א ריינע אמונה, ער ווייסט און ער גלייבט אז ער קען זיך נישט רירן אנעם אייבערשטן, אלעס אויף דער וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער נישט מקנא זיין א צווייטן, ער וועט נישט אוועקמאכן א צווייטן, ער וועט וויסן אז אלעס וואס ער דארף צו האבן וועט אים דער אייבערשטער אליין געבן, און קיינער קען אים דאס נישט צוכאפן. אזוי ווי די חז"ל זאגן (יומא לח): "בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלא נימא", קיינער קען נישט אנרירן וואס עס באלאנגט צו א צווייטן.

ווען א איד האט אבער נישט די קלארע אמונה, דאן הייבט ער אן ווערן טרויעריג פאר וואס א צווייטער האט מער פון אים, און אנשטאט צו טון די ריכטיגע שריט, צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אנשטאט דעם איז מען מקנא דעם צווייטן, און מען ווערט ברוגז אויף א צווייטן, און דאן קען מען זיך נישט ליב האבן ווי עס דארף צו זיין.

דערביבער איז יעצט די צייט זיך שטארקן אין אמונה, מען זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן וואס מען דארף. ווען א איד געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך, דאן באקומט ער א ריינע אמונה, און דאן וועט ער שוין אויטאמאטיש נישט מקנא זיין קיינעם, און ער וועט זיך נישט דארפן קריגן מיט קיינעם, און קענען לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

אויסער דעם איז דאס איז אויך א פראקטישע עצה ארויפצוקוקן אויף א צווייטן און זען נאר דאס גוטס ביי יעדן, און אפילו ווען עס זעט אויס אז יענער האט געטון שלעכטס, זאל מען אים דן זיין לכף זכות. ווייל מיט דעם וואס מען טוט דאס ווערט מען אפגעהיטן פון שלעכטע גזירות, אדער דינים חס ושלום.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ק"ח) אז פאר מען געבט ארויס א שלעכטע גזירה אויף א מענטש, פרעגט מען דעם מענטש אליין אויב ער איז מסכים צו די גזירה. פארשטייט זיך אז אויב מען פרעגט געהעריג דעם מענטש, וועט ער זיכער זאגן אז עס קומט אים נישט אזא עונש, דערפאר פרעגט מען אים אויף א צווייטן מענטש, למשל ווען איינער דערציילט אים: "דו ווייסט, יענער האט געטון דאס איז דאס" און ווען דער מענטש הערט דאס, ווערט ער גערעגט און ער פסק'נט גלייך אויף יענעם: "פאר אזא זאך קומט יענעם מיתה! פאר אזא זאך וואס ער האט געטון, דארף מען אים געבן א הארבן עונש!". און דער מענטש כאפט נישט אז מיט דעם פסק'נט ער אויף זיך אליין, ווייל אמאל האט ער אויך געטון עפעס אן עגליכע זאך, און מיט דעם וואס ער פסק'נט אויף יענעם, האט ער גע'פסק'נט אן עונש אויף זיך אליין.

דאס איז פראט וואס די משנה זאגט (אבות א) "ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו". ווען מען שטאפט א מענטש פרעגט מען אים "מדעתו", מען פרעגט אים וואס ער אליין האלט אז עס קומט זיך אים פאר אן עונש. אבער עס איז אויך "שלא מדעתו", ער ווייסט נישט אז מען פרעגט אים אויף אים אליין, ער מיינט אז מען פרעגט אים אויף א צווייטן. און ווי אזוי ער פסק'נט אויף יענעם, אזוי טוט מען פאר אים.

דערפאר, אויב א מענטש היט זיך אפ נישט צו פסק'נען שלעכטס אויף א צווייטן, מיט דעם ווערט ער געראטעוועט פון אלעם שלעכטס, ווייל מען קען אים גארנישט טון

»»»»»

שאלות ותשובות ברסלב ורי אזוי באקומט מען א געפיל צו אידישקייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט, וואס קען איך טון?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פֿרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ט לפֿרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

הער א מעשה וואס איז פארגעקומען ביים הייליגן רבי'ן; דו ווייסט דאך אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט צו זיינע תלמידים פון תפילה וְהַתְּבַדְּדוּת און פון זאגן תהילים - אז דאס איז דער עיקר אין עבודת השם. איינמאל ווען דער רבי האט גערעדט פון זאגן תהילים, תחנון וּבְקִשּׁוֹת און שמועסן מיטן אייבערשטן האט זיך אנגערופן ר' יודל זכותו גגן עלינו - א תלמיד פון רבי'ן - און געפרעגט: "איך זוכין שיהיו הדבורים בהתעוררות הלב?" ווי איז מען זוכה צו זאגן תהילים און רעדן צום אייבערשטן מיט א געפיל, אז עס זאל ארויס קומען פון הארץ? האט דער רבי אים געזאגט: "תאמר לי, אצל איזה צדיק קבלתם התעוררות הלב? העקר הוא האמירה בפה", דער עיקר איז מען זאל רעדן צום אייבערשטן אפילו אן קיין שום געפיל און קיין שום טעם.

(תני מוה"ר, סימן תמא).

עס שטייט נישט ביי קיין שום מצוה: "צריכין להרגיש טעם בהמצוה", אז מען דארף שפירן א טעם ווען מען טוט די מצוה; עס שטייט נישט אין הלכות תפילין אז מען קען לייגן תפילין נאר ווען מען האט א געפיל. מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן אין אלע מצבים - נישט קיין חילוק צי מען שפירט א טעם אדער נישט.

נעם דיר גוט אריין אין קאפ אז: "אידישקייט האט גארנישט מיט געפילן"; א מענטש דארף דינען דעם אייבערשטן אפילו ער שפירט נישט קיין שום טעם אין זיין עבודת השם; דאס דארף זיין דער שטרעבן פון א איד: צו דינען דעם אייבערשטן מיט תמימות וּפְשִׁיטוּת אן קיין שום חכמות און זיך פרייען מיט פשטות יְהִדוּת; גיין דאווענען יעדן טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנין, לערנען יעדן טאג אביסל מקרא, אביסל משניות און גמרא און זיין פרייליך מיט דעם אז מען איז א איד און אז מען איז זוכה צו דינען דעם אייבערשטן.

מאך דיר א שיעור אין רבי'נס ספרים, אין זיינע הייליגע שיחות - וועסטו האבן חיזוק צו זיין א איד. דער הייליגער רבי האט דערציילט (שיחות תר"ן, סימן מח): אמאל האט דער הייליגער בעל שם טוב זכר צדיק לברכה געהערט אויסרופן אין הימל אז ער האט פארלוירן זיין גאנצע עולם הבא, ער איז ער געווארן זייער צעבראכן דערפון און ער האט נישט געהאט מיט וואס זיך צו מחי' זיין, האט ער זיך אנגערופן: "אני אוהב את השם יתברך בלא עולם הבא", איך האב ליב דעם אייבערשטן אפילו איך וועל נישט האבן קיין עולם הבא! "וכל אדם אפלו איש פשוט, אי אפשר להיות איש פשוט בראמת פי אם פשיכול לעמד בכל כנ"ל", זאגט דער רבי אז יעדער איד וואס וויל דינען דעם אייבערשטן דארף זיין גרייט צו דינען דעם אייבערשטן אפילו מען וועט נישט באקומען קיין שום שכר - נישט אויף דער וועלט און נישט אויף יענע וועלט, נאר אזוי קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד. דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

(עצתו אמונה ויחי תשע"ט)

נאר אויב ער איז אליין מסכים דערויף. דערפאר איז די ריכטיגע וועג צו טון אז ווען מען הערט שלעכטס אויף איינעם, זאל מען יענעם דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת, עס איז זיכער געווען סיבות וואס האט יענעם צוגעברענגט דאס צו טון. און דאן וועט מען אים אויף דן זיין לִפְּנֵי זְכוּת פון הימל, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת קכ"ז): "הִדְדֵן אֶת הַבְּרִיּוֹת לִפְּנֵי זְכוּת, דִּינֵן אוֹתוֹ לִפְּנֵי זְכוּת".

און די זעלבע אויף ווען מען הערט א צרה וואס איז געשען צו א מענטש, רחמנא ליצלו, זאל מען נישט זאגן "עס קומט זיך יענעם" א.ד.ג. ווייל מיט דעם פסק'נט מען אויף זיך אליין. פארקערט, מען זאל זאגן א תפלה, "ה' ישמרנו ויצלנו" רחמנא ליצלו" "אויף קיין שום איד געדאכט" א.ד.ג. מיט דעם ווייזט מען, אז מען וויל נישט דעם עונש, און מען ראטעוועט זיך פון אסאך עונשים.

דער רבי זאגט (שם) אז איידער עס קומט א שלעכטע גזר דין, פרעגט מען דעם מענטש אליין און מען פרעגט אויף אלע מענטשן פון די גאנצע וועלט. קומט אים אז יעדער מענטש האט דעם פח אוועקצונעמען גזירות פון אידישע קינדער, אויב ער געוואוינט זיך צו שטענדיג דן צו זיין מענטשן לִפְּנֵי זְכוּת, אז מענטשן זענען נישט שולדיג, און אויף אזא וועג ראטעוועט ער אלע אידן פון אלעם שלעכטס.

אויך ברוחניות קען מען העלפן מענטשן דורך דעם וואס מען איז זיי דן לִפְּנֵי זְכוּת. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב) אז ווען א מענטש איז דן א צווייטן לִפְּנֵי זְכוּת, מיט דעם מאכט ער אז יענער זאל טאקע ווערן גוט, אזוי ווי דער פסיק זאגט (תהלים לו, ז) "ועוד מעט ואין רשע" - אויב וועסטו קוקן אויף די ביסל וואס יענער איז נישט קיין רשע. דאן, "והתבוננת על מקומו ואיננו" - ווען דו וועסט אים נאכדעם אנקוקן איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ, ער איז שוין אויף א העכערע מדריגה, ווייל מיט דעם וואס דו האסט אים דן געווען לִפְּנֵי זְכוּת, אז ער האט נאר געמיינט גוט, מיט דעם ווערט יענער טאקע גוט.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די טעג פון ספירה זיך צו שטארקן אין אמונה, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, און זיך צוגעוואוינען צו לעבן דעם אייגענעם לעבן אן קוקן אויף א צווייטן, נישט מקנא זיין און נישט טשעפענען א צווייטן. נאר קוקן אויף די גוטס פון יענעם און דן זיין יעדן לִפְּנֵי זְכוּת, דאן וועט ער זיכער מצליח זיין, דער אייבערשטער וועט אויך נאר קוקן אויף זיין גוטס, און עס וועט אים קיינמאל גארנישט פעלן.

(שיחות מוה"ר ח' חלק ח' ערך דן את חבירו)

מיט זיי אלע יארן, און זיי וועלן שוין קיינמאל נישט אוועקגיין פונעם אייבערשטן. אין יעדן מצב וואס זיי וועלן זיין, וועלן זיי וויסן אז זיי האבן זיך צו וועם צו ווענדן, דער אייבערשטער גייט מיט זיי שטענדיג, און ער וועט זיי קיינמאל נישט פארלאזן.

עס דערמאנט זיך די התחלה פון די תלמוד תורה, מיט עלף יאר צוריק ווען די ההנהלה איז געזעסן ביי מוהרא"ש ז"ע חול המועד פסח אין יאר תש"ע איבערצוגיין אלע דעטאלן איבער די תלמוד תורה, האט מוהרא"ש דערציילט דעמאלט וואס עס האט זיך אפגעשפילט אין וויליאמסבורג ווען מען האט געגרינדעט די ערשטע ברסלבע בית המדרש אין וויליאמסבורג.

בימים ההם איז ברסלב געווען א נייע זאך וואס ווייניג האט בכלל געהערט דערפון, מען האט זיך דאן זייער געמוטשעט מיט מנין. מאכט זיך אמאל אז דער גבאי פון בית המדרש האט זיך אויסגערעדט פאר מוהרא"ש - וואס איז נאך געווען דאן א פרישער יונגערהאט - אז מען מוטשעט זיך זייער מיט צוזאממשטעלן מנין יעדן שבת אין בית המדרש. האט מוהרא"ש זיך צושמייכלט און זיך אנגערופן, "אזרגט נישט, דא אין וויליאמסבורג וועט נאך זיין א ברסלבע תלמוד תורה", און ווען עס איז דעמאלט אריבערגעפארן דארט באסעס פון פארשידענע תלמוד תורה'ס, האט מוהרא"ש זיך אנגערופן צו אים, "דו זעסט די באסעס? אזוי וועלן ארום פארן באסעס וואס וועט שטיין אויף זיי" תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב.

פאר דעם גבאין איז דאס געווען ווי א ווילדער חלום, און ער האט זיך אנגערופן צו מוהרא"ש, "איר חלומיט בהקיי", יעצט - האט מוהרא"ש אויסגעפירט - זעט מען אז די חלום איז ברוך ה' מקוים געווארן. מיטן אייבערשטנס הילף האט זיך די תלמוד תורה גאר שטארק פארברייטערט און פארבעסערט במשך די יארן, צו די צופרידענהייט פון אלע עלטערן.

ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם!

די לעבנסגעשיכטע

פון הייליגן רבי'ן (קב)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי
ציעט זיך אריין אין שטאט ברסלב.

שצה

ערב שבת קודש פרשת פי תבא איז געקומען צום
רבי'ן אויף שבת א איד פון נעמירוב מיט'ן נאמען ר'
ליפא. ער איז געווען א חסידישער איד וואס איז
געפארן צו אסאך צדיקים פון יענעם דור, און ווען ער
האט געהערט אין זיין שטאט נעמירוב [וואס געפונט
זיך אומגעפער פופצן קילאמעטער פון ברסלב] אז
ס'איז אריינגעקומען א גרויסער צדיק אין שטאט, האט
אים געכאפט א גרויסע חשק צו פארן צו אים.

ער איז טאקע געפארן און איז אנגעקומען צום
רבי'ן אום ערב שבת, און אין לויף פונעם שבת האט ער
געהערט פון רבי'ן גאר שיינע שמועסן, וואס האט אים
זייער מעורר געווען צום אייבערשטן, ער האט
באקומען א שטארקע התעוררות און התלהבות, און ער
האט אנגעהויבן דאווענען אלע תפלות ווארט ביי
ווארט, מיט א געוואלדיגע חיות און התעוררות.

שצו

ביי די שמועסן יענעם שבת האט דער רבי אסאך
מאל זיך אויסגעדרוקט, "איך זע א גייע נשמה אין
אוקריינא נאנט צו ברסלב!". און ער האט גערעדט
זייער גרויס פון די גייע נשמה, קיינער האט נישט
געוואוסט וועמען דער רבי מיינט דערמיט.

שצו

יענעם מוצאי שבת קודש, וואס מען האט דאן
אנגעהויבן זאגן סליחות, האט ר' ליפא באשלאסן
צוריק אהיים צו גיין קיין נעמירוב, און ער איז טאקע
צוריק געפארן אום מוצאי שבת.

ער איז אנגעקומען צו א מגן וואס האט זיך
געשטעלט זאגן סליחות, און ער האט זיך געשטעלט
אונטערן אויוון און אנגעהויבן מיט זאגן סליחות, און
ער האט געזאגט די סליחות ווארט ביי ווארט מיט
התלהבות און חיות, מיט גאר א געוואלדיגע דביקות
און געשמאק, ווייל ער איז נאך געווען זייער
אנגעווארעמט פון די דיבורים וואס ער האט געהערט
ביים הייליגן רבי'ן אום שבת קודש.

געווענליך ווען מ'קומט אן ביים סוף פון די
סליחות, זאגט מען עס שוין שנעלער. אבער ר' ליפא,
מיט זיין גרויס התעוררות און דביקות, האט אויף ביים
סוף פון די סליחות, די תפלות פון "עגנו" און פון "מי
שענה לאברהם", און אזוי ווייטער, האט ער אויך דאס
געזאגט אויף מיט גרויס כח און פרונה.

פארנעמונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פנינת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' סיום מסכת שקלים אין מאנסי

דעם זונטאג נאכט איז דער ראש ישיבה שליט"א ארויסגעפארן קיין מאנסי צום סיום מסכת שקלים
וואס איז דארט אפגעהאלטן געווארן ברוב פאר וואך.

מיט'ן אייבערשטן הילף האבן מיר יעצט זוכה געווען צו פייערן דעם סיום אויף מסכת שקלים
אויפן סדר הש"ס וואס ווערט געלערנט אינעם דף הקהלה. ביי די יעצטיגע מסכתא איז די שמחה פיל
גרעסער, ווען די דאזיגע מסכתא איז געלערנט געווארן אין די פארנומענע ערב יום טוב און פסח טעג,
וואס טראץ די גרויסע טירדות האבן תלמידי היכל הקודש נישט אויפגעגעבן און נישט מוותר געווען
פון לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, וואס איז ביי זיי א חק קבוע יעדן טאג ווי לייגן תפילין, ווי דער
ראש ישיבה זאגט כסדר נאך פון ספר "יש נוהלין" פון א זון פון שלי"ה הקדוש.

עס איז א געוואלדיגע שמחה ביי אלע אנשי שלומינו ווען דער באן פארט ווייטער, מען רוקט זיך פון
סטאנציע צו סטאנציע און מען פאלט ברוך השם נישט אראפ, מען רוקט זיך ברוך השם ווייטער און
ווייטער אינאיינעם איין מסכתא נאכן אנדערן, און מען האט שוין יעצט ברוך ה' געענדיגט די פינפטע
מסכתא על סדר הש"ס.

נאך גרעסער איז די שמחה ווען מען האט זוכה געווען און געפאלט דעם הייליגן רבי'ן און מען האט
גענומען זיין מתנה דעם "סדר דרך הלימוד" (עיני שיחות הר"ן סימן ע"ו) פון "זאגן" די ווערטער פון די
תורה, וואס נאר א דאנק דעם האט מען געקענט אנהאלטן דעם לימוד יעדן איינציגן טאג, נישט קיין
חילוק צי מען האט געהאט דעם קאפ אויפן פלאץ אדער נישט, צי מען האט געהאט צייט אדער
נישט, האט מען געוואוסט אז מען מוז לכל הפחות אפזאגן דעם דף פאר מיליגט זיך שלאפן.

דער סיום איז פארגעקומען אין מאנסי אין שטוב פון מו"ה אלי קנאלל הי"ו, אינאיינעם מיט פילע
אנשי שלומינו פון מאנסי וואס קומען זיך צוזאם יעדע נאכט צו לערנען אינאיינעם א בלאט גמרא, עס
ווערט אויפגעשפילט דער שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א ווי ער לערנט פאר די גמרא, אזוי ווי
דער ראש ישיבה האט זיך איינגעפירט פארצולערנען יעדן טאג דעם בלאט פונעם קומענדיגן טאג, אז
אנשי שלומינו זאלן קענען מיטהאלטן דעם שיעור באצייטנס בכל מקומות מושבותיהם.

מען האט זיך געוואשן צו א רייכע סעודה, דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט דברות קודש
איבער די גרויסקייט און וויכטיגקייט פון לערנען תורה יעדן טאג, און די חשיבות פון די חשובע
אינגעלייט וואס זענען זיך קובע צו קומען לערנען יעדע נאכט דעם שיעור גמרא אינאיינעם, נאך א
שווערע טאג ארבעט. ווי אויך האט ער ארומגערעדט נאך גאר אסאך אינטערעסאנטע נקודות. מ'קען
הערן דעם גאנצן שיעור אויף קול ברסלב [זע אלע נומערן ביים סוף פונעם גליון] דורכן דרוקן 1 פאר
איידיש, דערנאך 2 פאר שיעורים פון ראש ישיבה, 1 פאר טעגליכע שיעורים, 7 שיעורים פון תשפ"א,
2 פאר שיעורים פונעם זומער זמן, און דערנאך 4 פאר'ן שיעור פון דעם סיום.

ובהם נהגה יומם ולילה!

עלף יאר אפגעצייכנט צו די עפענונג פון "תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב" וויליאמסבורג

אין די יעצטיגע טעג ווערט אפגעצייכנט עלף יאר פון עס האט זיך געעפנט דער תלמוד תורה "היכל
הקודש ברסלב" אין וויליאמסבורג. אין די לעצטע יארן, האט שוין די תלמוד תורה געהאט א ווייט
גרייכע אפלאנג, אלס א פלאץ וואו די קינדער ווערן נתחנך מיט תורה תפלה און יראת שמים על
דרך ישראל סבא, מיט די אלע הייליגע עצות פון הייליגן רבי'ן, אויפן וועג ווי אזוי מוהרא"ש האט אונז
געלערנט.

הכרת פניהם ענתה כם. ווי עס זאגן עדות אלע עלטערן, זעט מען אויף די קינדער א געוואלדיגע חן,
אן איידלקייט און ערליכקייט וואס מען טרעפט נישט געווענליך. דאס קומט נאר פון די הייליגע תורה
וואס די קינדער לערנען פליסיג וואס די תורה איז אילת אהבים ויעלת חן, ובנוסף וואס די קינדער
רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך. די קינדער זענען שטענדיג פארנומען צו דערצייילן
"מעשיות פון תפלה", זאכן וואס זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט זיי
געהאלפן.

די הארץ ווערט איבערגענומען ווען מען הערט ווי די תמימות'דיגע קינדער דערצייילן ווי זיי בעטן
יעדע זאך דעם אייבערשטן בתמימות ופשיטות און ווי דער אייבערשטער העלפט זיי שטענדיג.
עטליכע קינדער האבן דערצייילט פאר'ן מלמד נאך פסח, אז זיי האבן נישט געוואלט מוטשען זייערע
עלטערן צו באקומען א גוטע אפיקומן, אנשטאט דעם מוטשען זיי ענדערש דעם אייבערשטן, און דער
אייבערשטער וועט זיי זיכער העלפן.

ווען עס ווערט איינגעבאקן אין די יונגע הערצער צו לעבן מיטן אייבערשטן, וועט דאס מיטוואקסן
<<<<<<

**עצתו אמונה
ב"י אייער טיר**

סוכסכרייבט אייך צו באקומען די
"עצתו אמונה" יעדע וואך אויף די פאסט
פאר די ביליגע פרייז פון בלויז \$2.99 א וואך
זייט אויך פון די גליקליכע וואס זענען זיך מחיה יעדע וואך
מיט די פילע עצות און חיזוק אין לעבן
#3 718-387-2691
subscribe@kerenhadfusa.org

טראכט פון א צווייטן

אז דו וועסט טראכטן ווי אזוי פרייליך
צו מאכן א צווייטן, מאכן גוט פאר
יענעם, וועט דיר אויך זיין זייער גוט

קול ברסלב

212-444-9191
1, 2, 1, 7, 2, 3

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com